အချစ် (၂)

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဒုတိယနှစ်အောင်ပြီး တတိယနှစ်ရောက်လာပါတော့တယ်။ ချစ်ခါစကတော့ မမနဲ့ နားရက်မရှိ ချစ်ခဲ့ကြသလောက် အခုလို အချိန်ကြာလာတာနဲ့ အမျှ တဖြေးဖြေး လျှော့ပါးလာပါတော့တယ်၊ နောက်တကြောင်းကလဲ မမက ဈေးထဲမှာ အထည်ဆိုင်လေး ဖွင့်လိုက်တော့ အရင်ကလို အားချိန်သိပ်မရှိ တော့တာလဲပါတာပေါ့လေ။ အင်း ဒါလဲ တမျိုးတော့ကောင်းပါတယ်၊ ပြတ်နေတာ အတော်ကြာပြီး အခွင့်အရေးရလို့ တခါတလေ ချစ်လိုက်ရတဲ့ အခါမျိုးမတော့ တအားကောင်းတာကလား၊ ၂ ချီ၊ ၃ ချီ လောက်ကတော့ အသာက လေး၊ မေ့လောက်မှ တခါပြန်ချစ်ရတဲ့ အရသာကလဲ ပြောမပြတတ်လောက်အောင် ကောင်းတာကလား၊ ဘာပဲ ပြောပြောလေ မမနဲ့ ချစ်ခဲ့ကြတာလဲ အခုဆို တနှစ်နီးပါးရှိခဲ့ပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်လဲ အဲဒီကဏ္ဍမှာ တော်တော် ကျွမ်းကျင်လာခဲ့ပါပြီ၊ အခုဆိုရင် မမရှေ့က ဦးဆောင်တဲ့ နိုင်တဲ့အစိတ်အပိုင်း တောင်ရောက်နေပြီဆိုပါစို့။

အခုလဲ ကြည့်လေ၊ ဒုတိယ အချီကို မီးကုန်ယန်းကုန် ကျဲပြီး မောမောနဲ့ မမကိုယ်ပေါ်မှာ အသာမှေးအိပ် နေရင်းက

'မောင်ထွေး'

'အင်'

'မောင်ထွေးကို ပြောထားရအုံးမယ်'

'ဘာများလဲ မမ'

'မကြာခင် အထက်တန်းကျောင်းတွေ ဖွင့်ခါနီးကျရင် မမယောက်ကျားရဲ့ တူမလေး တယောက် ဒီမှာ မမနဲ့ အတူ နေပြီး ကျောင်းလာတက်လိမ့်မယ်'

'အင် အဲဒါဘာဖြစ်လဲ မမ'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မောင်ထွေးသိအောင်ပြောထားတာပါ'

'အင်း သူလာနေမယ်ဆိုတော့ အခုလို မမနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ချစ်လို့ရပ့ါတော့မလား မမ'

'အင်း ရတာကတော့ ရပါတယ်၊ သူကျောင်းသွားနေတဲ့ အချိန်တို့ အိမ်မှာမရှိတဲ့ အချိန်တို့ ချစ်တာပေါ့'

'အင်းလေ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ'

'ကြိုပြီးပြောထားရအုံးမယ် သူရောက်လာပြီး သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားသွားလို့ မမကိုတော့ ပြစ်မသွားပါဘူးနော်'

'ဟာ မဟုတ်တာ မမကလဲ၊ ကျွန်တော်က မမကို ဘယ်တော့မှ ပြစ်မသွားပါဘူး၊ အမြဲချစ်နေမှာပါ'

'အင်း အပြောကတော့ စပယ်ရှယ်ပဲ၊ ဟုတ်မဟုတ်စောင့်ကြည့်ရအုံးမှာပ'

'ကြည့်ပါ ကြည့်ပါ'

'အင်းလေ ပြောမဲ့သာပြောရပါတယ်၊ သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားသွားလဲ မောင်ထွေးကို မမအပြစ်မတင်ပါဘူး၊ မမက အသက်ကြီးပြီပဲ'

ကျွန်တော်ဘာမှပြန်ပြောမနေတော့ပါ၊ ဒီလိုသဘောကောင်းလွန်းသော မမကို ဘယ်မှာ ပြစ်နိုင်ပါ့လဲ၊ မမကိုသာ တင်းတင်းဖက်ပြီး တတွတ်တွတ်ပြောနေသော နှုတ်ခမ်းလေး အစုံကိုသာ စုတ်နမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

တနေ့ ကျွန်တော်လဲ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်ထဲမှာ အလုပ်ရှုတ်နေခိုက် အိမ်ရှေ့ဆီမှ

'မောင်ထွေး မောင်ထွေး ဒီမှာ မမမြင့်ကို လာကူပါအုံး' ကမန်းကတမ်း အိမ်ရှေ့ပြေးထွက်ကြည့်လိုက်တော့ အထုပ် အပိုးတွေ အပုံတခေါင်းကြီးနဲ့ မမနဲ့ အတူ ခပ်ငယ်ငယ် ကောင်မလေး တယောက်ရပ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါ သည်။

'ဘာကြည့်နေတာလဲ ဒီမှာ လာဝိုင်းကူသယ်ပေးပါအုံး'

'အင်း အင်း လာပြီ လာပြီ မမ'

ကမန်းကတမ်း အောက်ဆင်းပြီး အထုပ်အပိုးများကို မမအခန်းဆီသို့ ဝိုင်းကူကာ သယ်ပေးလိုက်ပါ တော့သည်။

'မောင်ထွေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရအုံးမယ်၊ ဒါက မမရဲ့ တူမလေးလေ သီတာတဲ့၊ အခု ဒီမှာ ၁၀ တန်းတက်မလို့လာ တာ'

'သီတာ သူကမောင်ထွေးလေ၊ ဒီအိမ်ရဲ့ တဦးတည်းသော ယောက်ကျားလေးလေ၊ ဘာမဆို အားလုံး သူ့ဘဲ အား ကိုးရတာ၊ တတိယနှစ်တက်နေတယ်'

'တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် မသီတာ၊ ကျွန်တော့်ကို သူငယ်ချင်း အရင်းတယောက်လို သဘောထားပေါ့'
'ဟုတ်ကဲ့ ဝမ်းသာပါတယ် ကိုမောင်ထွေး၊ သီတာကို လဲ ညီမလေးတယောက်လိုဘဲ သဘောထားပေါ့'
အင်း ကောင်မလေးကလဲ မခေ၊ သွက်သွက်လက်လက်လေး၊ အခုမှ သေသေချာချာကြည့်မိသည်။ မဆိုးပါဘူး၊ ညိုချောလေး၊ ခန္ဓာကိုယ်က လည်း ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးလေး၊ ဝတယ်ဟုတော့မဆိုသာ၊ ဆံပင်ဂုတ်ဝဲကလေးနှင့် ချစ်စရာလေးပါ။ အင်းလေ မမပြောလဲ ပြောစရာပါပဲ၊
'ကဲ နောက်မှ ကျောင်းတွေဘာတွေ အပ်ပြီး ကျူရှင်တွေ ဘာတွေ အပ်ဖို့ မောင်ထွေးကို အကူအညီတောင်းရအုံးမယ်'
'ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ် မမမြင့်၊ လိုတာသာ ပြောပါ'
ဒီလိုနဲ့ဘဲ ကျွန်တော်လဲ လိုအပ်တာ ကူညီပေးပြီး၊ အခုဆို ကျောင်းတွေဖွင့်လို့ သီတာတောင် ကျောင်းစတက်နေပြီ။ သီတာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ တစစ ရင်းနှီးလာခဲ့ပါပြီ၊ အခုဆို သီတာက ကျွန်တော့်ကို ကိုမောင်ထွေး လို့ခေါ်ရာကနေ ကိုထွေးလို့ ပြောင်းလဲ ခေါ်လာသလို ကျွန်တော်ကလဲ လွယ်လွယ်ကူကူ မမခေါ်သလို သီတာလို့ဘဲ သုံးနှုန်းလာပါတော့တယ်။ တခါတခါ သူမသိတဲ့ စာများရှိရင်းလာပြခိုင်းသလို ကျောင်းအားရက်များ ကျတော့ တဦး ကို တဦး ဟေးလားဝါးလားနဲ့ ရောက်တတ်ရာရာ ပြောတဲ့ အဆင့် ကိုတောင်ရောက်လာပါတော့တယ်။
အင်း အမှန်အတိုင်းပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ အခုအချိန်အထိ သီတာကို စိတ်နဲ့ တောင် မပြစ်မှားပဲ ရိုးရိုးသားသားပဲ ဆက်ဆံခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လဲ ကောင်မလေးက ကျွန်တော့် အပေါ် ပိုမိုယုံကြည် ရင်းနှီး လာ ဟန်တူပါတယ်။ အဲ မမနဲ့တော့ ဘာပြောကောင်းမလဲ သီတာ လစ်ရင်လစ်သလို စခန်းသွားမြဲပါပဲ။ သီတာ နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းလဲ နောက်ထပ် မမနဲ့ စကားမစပ်မိတော့။ ဒါမှမဟုတ် မမနဲ့ အမြဲ လိုအပ်ရင် လိုအပ်သလို ဝလင်လင် ချစ်နေရတော့ တခြားမိန်းခလေး အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု နဲ့နေဟန်တူပါရဲ့။
'ဝုန်း'
'အား အမလေး'
တနေ့ ကျွန်တော်လဲ မီးဖိုခန်းထဲ ဟင်းချက်ရန်ပြင်ဆင်နေခိုက် မမရဲ့ရေချိုးခန်းဖက်ဆီက ပြိုလဲသံနဲ့ အတူ သီတာရဲ့ အော်သံကြားလို့ ကျွန်တော်လဲ ကမန်းကတမ်း ပြေးသွားပြီး တံခါးကိုတွန်းဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့
'အိုး' ဝတ်လစ်စလစ်နဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ် ပက်လက်ကလေး လဲကျနေတဲ့ သီတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။
'အိုး အိုး ကိုထွေး ဘာလို့ ဝင်လာရတာလဲ သွားသွား' သီတာလဲ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကမန်းကတမ်း မောင်းထုတ်နေပါတော့တယ်။
ကျွန်တော်လဲ ရေချိုးခန်းအပြင်ပြန်ထွက်ပြီး အပြင်မှ
'သီတာ သီတာ ထလို့ရလား'
'အီး အီး ကျွတ် ကျွတ်' ဘာမှ ထူးသံမကြားရပဲ ငြီးသံနဲ့ ကြိုးစားထနေဟန်တူပါရဲ့၊
'ရလား သီတာ ရလား'
'အား နာတယ် နာတယ် ထလို့မရဘူး'
အို မထူးတော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော်လဲ တံခါးပြန်ဖွင့်ပြီး ဇွတ်ဝင်လိုက်ပါတော့တယ်၊ မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကတော့ ရေချိုးခန်းကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေးလဲနေပြီး လက်လေးတဖက်ကို ဆုတ်ကိုင်လို့၊
'ဘာဖြစ်တာလဲ သီတာ'
'အိုး အိုး သီတာ ရှက်လိုက်တာ ကိုထွေး ဘာလို့ ဝင်လာပြန်တာလဲ'
'မဝင်လာလို့ ဖြစ်မလား သီတာက ထမှ မထနိုင်တဲ့ဟာ၊ ကဲ ကဲ ရှက်မနေနဲ့၊ ဘာဖြစ်တာလဲ ပြောပါအုံး'
'ချော်ကျတာ လက်ကို ထိမိသွားတယ်၊ ပြီးတော့ ခြေထောက်လဲ ထောက်လို့မရဘူး'
'အင်း ဖြစ်ရမယ် ပြစမ်း လက် ဘယ်နေရာ ကနာနေတာလဲ'
'ဒီ ဒီနေရာက' လက်ကောက်ဝတ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။
ကျွန်တော်လဲ လက်ဖဝါးကို ကိုင်ပြီး ဟိုလှည့်ဒီလှည့်လုပ်ကြည့်တော့
'အား အား နာတယ် နာတယ်'
ကြည့်ရသည်မှာ အရိုးတွေဘာတွေတော့ ကျိုးပုံမရ၊ လက်ခေါက်သွားတာဘဲ ဖြစ်နိုင်သည်။
'လက်ခေါက်သွားတာ ထင်တယ်၊ ကိစ္စမရှိဘူး တရက် နှစ်ရက်နေကောင်းသွားလိမ့်မယ်'
'ခြေထောက်ကလဲ ဘာဖြစ်တာလဲ'

'ဟို ဟို ထောက်လို့မရဘူး ဒီနေရာက အရမ်းနာနေတယ်' ကောင်းသောလက်နဲ့ တင်ပါးဆုံကို လက်ညိုးထိုးပြသည်။

အင်း ကြည့်ရသည်မှာ ဖင်ထိုင်ရက်လဲကျပြီး လက်ကထောက်မိ၍ လက်ခေါက်သွားပုံရသည်၊ အရိုးနဲ့ ကျတာဆိုတော့ ခြေထောက်က ရုတ်တရက် ထောက်မရ။ ကျွန်တော်လဲ ဆန့်နေသော ခြေထောက်အစုံကို ကိုင်ပြီး စုချည် ကားချည်လုပ်ကြည့်သည်။ တော်သေးသည်၊ ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဖြစ်ပုံမရ၊

မျက်စေ့က အလိုလိုနေရင်း သီတာ့ ကိုယ်လုံးပေါ်ရောက်သွားသည်။ လုံးလုံးကျစ်ကျစ်နို့ အစုံ၊ အမွေးနုနုလေးများ ဖုံးလွှမ်းနေသော ပေါင်ခြံ၊ အိုး တစ်ကိုယ်လုံး ကြည့်မိသည်။ မကြည့်လို့ ကလဲ မရ မျက်စေ့ရှေ့မှာဆိုတော့၊ ခြေထောက်ကို စုချည်ကားချည်လုပ်ကြည့်တော ပေါင်ခြံကြားက အရာကို ပိုပြီးရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်လိုက်ရပြန်ပါသည်။

'ကိုထွေး ဟို ဟိုမှာ မျက်နှာသုတ်ပုဝါ' မျက်နှာနီနီလေးနဲ့ မျက်နှာသုတ်ပုဝါကို လက်ညိုးထိုးပြသည်။

'အင်းအင်း' ကျွန်တော်လဲ ပုဝါထယူပြီး သီတာ့ကိုယ်ကိုပတ်ပေးလိုက်သည်။

'ကဲ လျှောက်နိုင်ပုံတော့မရဘူး၊ ချီသွားရမှာဘဲ၊ ကဲ' ပြောရင်း သီတာကိုယ်လေးကို ပွေ့ချီလိုက်သည်။

ရေချိုးခန်းထဲမှ ပွေ့ချီလာပြီး အခန်းထဲက သူ့ကုတင်ပေါ်တင်လိုက်သည်။ မျက်နှာသုတ်ပုဝါနဲ့ မလုံ့တလုံ ပတ်လာသည်ကို သူ့ရဲ့ ကောင်းနေသော လက်လေးတဖက်နဲ့ ဆွဲဖုံးနေသေးသည်။

'ကဲ ပရုပ်ဆီရှိလား လိမ်းပေးမယ်၊ သွေးပူတုန်း တခါတဲ လိမ်းလိုက်'

'တေဇောဘမ်းဘဲ ရှိတယ်'

'ဘယ်မှာလဲ'

'ဟို အံဖွဲ့ထဲမှာ' ထယူပြီး နာနေသောလက်ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိမ်းပေးလိုက်သည်။

'အား အား နာတယ် နာတယ် ဖြေးဖြေး'

'အင်း အင်း ပြီးပြီ ပြီးပြီ၊ ခဏလေး အောင့်ခံလိုက်' 'ကဲ ပြီးပြီ ပတ်တီးစည်းထားမှကောင်မယ်၊ ပတ်တီးရှိလား'

'အင်း အဲဒီအံဖွဲ့ထဲမှာဘဲ' ထယူကာ ပတ်တီးစည်းပေးလိုက်သည်။

'ကဲ မှောက်စမ်း တင်ပါးက အနာကြည့်ရအောင်'

'အို ကိုထွေးကလဲ ရပါတယ် ဒေါ်လေးပြန်လာမှ ကြည့်ခိုင်းလိုက်မယ်'

'လုပ်မနေနဲ့၊ အခုတခါတဲ လုပ်လိုက် ရှက်မနေနဲ့'

'မှောက်လို့မရဘူး နာတယ်' ကူပြီး မှောက်ပေးလိုက်ပြီးနောက် ဖုံးထားသော ပုဝါကို အသာ ဆွဲလှန်လိုက်သည်။ တင်ပါးမှာတော့ နီရဲနေသော ဒဏ်ရာချက်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ လက်နဲ့ အသာဖိကြည့်တော့

'အား အာ ကိုထွေး နာတယ်' တေဇောဘမ်းကို နီနေသော ဒဏ်ရာတဝိုက် သသာပွတ်ပေးလိုက်သည်။

'ကဲ ပြီးပြီ၊ အဝတ်ဝတ်ပေးဘို့ဘဲ ကျန်တော့တယ်'

'အို ရတယ် ရတယ် သီတာ ဖာသာဘဲ ဝတ်လိုက်ပါ့မယ်'

'ဘာရပါတယ်လဲ လူကဖြင့် မထနိုင်ဘဲနဲ့၊ အအေးမိသွားမှ ပိုဆိုးနေအုံးမယ်'

'သီတာတော့ ရှက်တာနဲ့ဘဲ သေတော့မယ်ထင်ပါ့ရဲ့ ကိုထွေးရယ်'

'အမလေး သီတာရယ် ရှက်မနေပါနဲ့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ မတော်တဆဖြစ်တာဘဲဥစ္စာ' ရေချိုးပြီးဝတ်ရန် အသင့်ချထားသော အဝတ်များကို ကောက်ယူကာ

'ကဲ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီက စဝတ်ပေးမယ် ဟုတ်ပြီလား' ခြေထောက်မှ စသွင်းကာ တဖြေးဖြေး အပေါ်ကို ဆွဲတင်လာပြီး ပုဝါကို အသာပင့်ကာ ကျကျနန ဝတ်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ထမီကို ခြေထောက်မှလျှိုသွင်းပြီး ခါးတွင် စည်းပေးလိုက်သည်။ ပုဝါကို ဖယ်လိုက်ကာ ဘော်လီကိုလည်း ကျကျနနစည်းပေးလိုက်သည်၊ ဘလောက်(စ) အင်္ကျီကိုလည်း ခေါင်းမှ လျှိုကာ ဝတ်ပေးလိုက်သည်၊ သီတာလဲ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ကျွန်တော်လုပ်သမျှ မျက်လုံးလေး အဝိုင်းသားနှင့် ကလေးတယောက်လို ငြိမ်ခံနေတော့သည်။ အားလုံးပြီးတော့ ပုဝါကို ကြိုးတန်းတွင် ဖြန့်လှမ်းပေးလိုက်သည်။

'ကဲ ပြီးပြီ၊ လုံလုံခြုံခြုံဖြစ်သွားပြီ၊ ရှက်သေးလား' ပြုံးပြီးမေးလိုက်သည်။

'အင်း ရှက်တာပေါ့၊ ကိုထွေးက သီတာ့တကိုယ်လုံး အားလုံးတွေ့သွားတော့ ရှက်တာပေါ့'

'မတွေ့ပါဘူး၊ သီတာရဲ့ ဗိုက်ပေါ်က မှဲ့လေး ကို ကိုထွေးမတွေ့လိုက်ဘူး ဟား ဟား' သီတာ အရှက်ပြေစေရန် ခပ်နောက်နောက်ပြောလိုက်သည်။

'သွား ကိုထွေးနော် ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ သေချင်လို့လား'

'ဟား ဟား အလကားစတာပါ သီတာရယ်၊ စိတ်မပူနဲ့ အနာက တရက်နှစ်ရက်နေကောင်းသွားမှာပါ၊ မနက်ဖြန် တော့ သီတာ ကျောင်းသွားနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး'

'အင်း တရက်နှစ်ရက်တော့ ခွင့်ယူမှနဲ့တူတယ်'

'အတော်ဘဲ မနက်ဖြန် ကိုထွေး မနက်ပိုင်းဘဲ အတန်းရှိတယ်၊ ကိုထွေးကျောင်းက ပြန်လာမှ သီတာကို ဆေးလာ လိမ်းပေးရမယ်'

'ဘာ ဆေးလိမ်းပေးရမှာလဲ မလိမ်းရပါဘူး ဒေါ်လေးဈေးမသွားခင် လိမ်းခိုင်းလိုက်မယ် ဟင်း' မျက်စောင်းထိုးပြီး ပြန်ပြောသည်။

'ဟား ဟား နောက်တာပါ သီတာကလဲ၊ ကဲ ကိုထွေးလဲ ဟင်းချက်စရာရှိသေးတယ် သွားအုံးမယ် ဘာလိုသေးလဲ'

'အင်း ဘာလိုသေးလဲဆိုတော့' စဉ်းစားဟန်ပြုရင်း 'ရှုရှုပေါက်ချင်တယ်၊ ဟိဟိ' ကျွန်တော့်ကို ပြန်နောက်နေသေး သည်။

'ကောင်မစုတ်လေး၊ အခုအိမ်သာထဲ ပွေ့ချီသွားပြီး ရှုရှုတည်ပေးလိုက်မယ် ဘာမှတ်လို့လဲ' ပြောပြောဆိုဆို သီတာ နဖူးလေးကို လက်သီးဖြင့် အသာထုရင်း ထထွက်လာခဲ့သည်။

ကိုယ်နေရာ ကိုယ်ပြန်ရောက်တော့မှ စောစောက မြင်ခဲ့ရသမျှကို ပြန်စဉ်းစားမိပြီး ရင်တွေ တဒိုင်းဒိုင်း တုန်လာသည်။ မိန်းမဆို၍ မမတယောက်တည်းကိုသာ ဃဃနန မြင်ဘူးခဲ့ဘူး၍ အခုလို အပျိုဖြန်းလေး၏ ခန္ဓာ ကိုယ်လေးကို တွေ့လိုက်ရသောအခါမတော့ ကွာခြားမှုကို သတိပြုမိလာသည်။ အဖိုဆို၍ ယင်ဖိုတောင် မသန်းဖူး သေးသော သီတာ့ ခန္ဓာကိုယ်က အရာရာတိုင်း တင်းတင်းရင်းရင်းနဲ့ လှနေသည်။ ပေါင်ကြားထဲက အရာကလဲ မမလိုမျိုး အမွေး ထူထူမဲမဲ ကြီးတွေ ဖုံးအုပ်မနေပဲ အမွေး နုနု ပါးပါး ကလေးသာ ဖုံးအုပ်နေ၍ ကြည့်ရသည်မှာ အသည်းယား စိတ်ထချင်လောက်ပေသည်။

'ကိုထွေး ကိုထွေး' သီတာ့ခေါ်သံကြောင့် ကမန်းကတမ်း သီတာ့ အခန်းဆီပြေးကြည့်မိတော့

'ကိုထွေး ဒေါ်လေး ပြန်လာရင် ဟို သီတာ့ကို ရေချိုးခန်းက ချီလာတာတို့ အဝတ်ဝတ်ပေးတာတို့ မပြောပါနဲ့နော်၊ လက်ကို ဆေးလိမ်းပေးတာလောက်ပဲပြောနော်၊ သီတာရှက်လို့ပါ၊ အခုဆို သီတာခြေထောက်လဲ နဲနဲလှုတ်လို့ရ လာပြီ'

'အင်း အင်း ဒါပဲလား၊ ဘာများလဲလို့ သီတာရယ် အလန့်တကြား၊ ဒီမှာ သီတာ့ကိုယ်လုံးလေး ပြန်မြင်ယောင်နေ တာ ဖီလင်တောင်ပျက်သွားတယ်'

'သွား သွား ကိုထွေးနော် သွားတော့ သွား ထပ်မပြောနဲ့'

ကျွန်တော်လည်း ရယ်မောရင်း ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။ သီတာလဲ ကျွန်တော့်ကို မျက်စောင်းထိုးရင်း အိပ်ယာပေါ်ပက်လက်လေး ကျန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ကိုထွေးထွက်သွားမှ ကျွန်မလဲ ကိုထွေးရဲ့ အပြုအစုများကို မြင်ယောင်ကာ ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြစ်မိပါတော့ သည်။ စောစော ကတော့ ပူထူနေ၍ ရှက်တာတခုတည်းသိသည်။ အခုမှ သေသေချာချာပြန်စဉ်းစားမိတော့ ကျွန် မတကိုယ်လုံးကို သေသေချာချာကြည့်သွားသော ကိုထွေးမျက်လုံးများကို ပြန်မြင်ယောင်မိသည်။ ပြီးတော့ ဆေး လိမ်းရင်း ကျွန်မတင်ပါးကို သေသေချာချာ ပွတ်နေပုံများ၊ ကျွန်မကို ခလေးတယောက်ပမာ အဝတ်အစား ဝတ် ပေးပုံများ ကိုပြန်စဉ်းစားမိကာ ပို၍ပို၍ ရင်တုန်မိပါတော့သည်။ ပြီးတော့ ပြောသွားသေးသည်၊ သီတာ့ ကိုယ်လုံး လေးကို ပြန်မြင်ယောင်နေတာတဲ့၊ ဟင်း ဒုက္ခပါပဲ၊ ငါ့နဲ့နော် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ စဉ်းစားမိတိုင်း ပိုပိုရင်ခုန်လာပြန် သည်။ ကိုထွေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခုမှစတင်ရင်ခုန်မိခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မလဲ ညနေကကိုထွေးရဲ့ အထိအတွေ့တွေကိုပြန်တွေးရင်း တော်တော်နဲ့ အိပ်မရ၊ လက်ရဲဇက်ရဲ နဲ့ ကျွန်မတကိုယ်လုံးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကိုင်တွယ်သွားပုံများဟာဖြင့် သူ့မိန်းမများ မှတ်နေသလား မသိ၊ တသက် နဲ့တကိုယ် တစိမ်းယောက်ျားတယောက် ရဲ့ အထိအတွေ့ ကို ပထမဆုံး ခံဘူးတာဖြစ်တာမို့ ရင်ခုန်ကာ သာယာ သလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ စိတ်ထဲ တမျိုးကြီး ခံစားရပြန်သည်။ အဲဒီလို စိတ်ထဲ ယားကျိကျိ ဖြစ်လာတာနဲ့ ဘယ်က နေ ဘယ်လို အတွေးပေါက်လာတယ်မသိ လက်က အလိုလို ပေါင်ကြားထဲ စမ်းမိသွားသည်။

အမွေးနုနုလေးတွေပေါက်နေတဲ့ ကျွန်မရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးကို လက်နဲ့ အသာပွတ်ကစားကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမတော့ ရင်ဖိုစရာကောင်းတဲ့ အရသာထူးတမျိုးကို ခံစားရလိုက်တာကြောင့် လက်က မခွာချင်တော့ပဲ အ သာပွတ်ကစားနေမိပါတယ်။ ပွတ်ရင်းနဲ့ လက်ချောင်းလေးက အလိုအလျောက် အကွဲကြောင်း ထဲရောက်သွားပြီး ခပ်တင်းတင်းလေးဖြစ်နေတဲ့ အစေ့လေးကို သွားထိမိတော့ စိတ်က ရှုသထက် ရှုလာကာ အဲဒီအစေ့လေးကိုပဲ

ပွတ်ကစားနေမိပါတော့သည်။ ဘယ်ကနေဘယ်လို ထွက်လာသည်မသိ အရည်ကျိချွဲချွဲများကလည်း ပွတ်ကစားမှုကို အထောက်အကူပြုသလို ဖြစ်နေတော့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ကားကာ စိတ်ရှိလက်ရှိပွတ်ကစားနေမိပါတော့သည်။

ကစားရင်း စိတ်က ကိုထွေးနဲ့သာ ဒီလိုမျိုးနေလိုက်ရရင် ဟူသော အတွေးမျိုးရောက်သွားပြီး ကိုထွေးကပဲ လာပွတ်ပေးနေသလိုလို ခံစားရကာ စိတ်ထဲ ပိုမို ပီပြင်လာပြီး တင်ပါးကို ကော့ကော့ ကာ စိတ်ရှိတိုင်းကစားနေမိပါတော့သည်။

အဲ တော်တော်လေးကြာတော့ စိတ်ထဲ ကြေနပ်သလို ခံစားရပြီး လူလဲ မောကာ အနားယူရင်း တဖြေးဖြေး အိပ်ပျော်သွားပါတော့သည်။

ဒီနေ့တနေ့လုံး ကျောင်းတက်ရတာ ကျောင်းစာ ကိုစိတ်မဝင်စား၊ သီတာ့ ကိုယ်လုံးလေးကိုပဲ မျက်စိထဲမြင်မြင်နေသည်။ စိတ်ကအရမ်း လှုတ်ရှားလာသည်။ သီတာနဲ့ ချစ်ချင်စိတ်က တဖွားဖွားပေါ်လာသည်။ သီတာရဲ့ လုံးလုံးကျစ်ကျစ် နို့အစုံကို တမ်းတမိသည်။ မို့မို့ဖေါင်းဖေါင်း ပေါင်ကြားထဲက အရာကလဲ မျက်စိထဲမှမထွက်၊ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်ရမှန်းပင်မသိတော့။

မမနဲ့ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ချစ်ခဲ့ပေမဲ့လဲ ဘယ်တုန်းကမှ မမရဲ့ အလှအပများကို မျက်စိထဲ အဲဒီလောက်မစွဲခဲ့၊ ချစ်တုန်းတော့ အားရပါးရချစ်ပြီး ကိစ္စဝိစ္စ အားလုံးပြီးစီးသွားတော့ စိတ်ထဲဒီလောက်မကျန်ခဲ့။

အခုမှဘယ်လိုဖြစ်နေသည်မသိ၊ တချိန်လုံး ဒါကိုဘဲ မျက်စိထဲမြင်နေသည်။ မြင်နေရုံတင်မျှမက ထိချင်၊ ကိုင်ချင်၊ ချစ်ချင်လာသည်။ ရောဂါဘဲ၊ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့။

ကျောင်းဆင်းတော့ ခါတိုင်းလိုဘဲ ဈေးထဲခဏဝင်၊ ပြီးတော့ အိမ်ပြန်လာသည်။ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ကြံရာမရ အိပ်ယာပေါ် အသာလှဲနေလိုက်သည်။ ခဏနေတော့ စိတ်ကူးပေါက်လာကာ သီတာ့ကို တွေ့ချင်လာသည်။ ဒီကောင်မလေး ဒီနေ့တော့ ကျောင်းတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါနဲ့

'သီတာ ဟေ့ သီတာ အိမ်မှာရှိလား' အော်ပြီးမေးလိုက်သည်။

'အင်း ကိုထွေး ရှိတယ် ရှိတယ် ဘာလုပ်မလို့လဲ'

'ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ အနာသက်သာရဲ့လား၊ ငါအခု နင့်ဆီလာခဲ့မလို့'

'အင်း အင်း သက်သာတယ်၊ လာခဲ့လေ' ကျွန်တော်လဲ သူ့ အခန်းဘက်ကူးလာခဲ့သည်။

အခန်းထဲရောက်တော့ ကုတင်ပေါ်မှာ စောင်ပါးလေးခြုံပြီး အိပ်နေတဲ့ သီတာကို တွေ့တော့ ကုတင်ပေါ် အသာထိုင်ရင်း

'ဘယ်လိုလဲ သက်သာရဲ့လား'

'အင်း လမ်းတောင်လျှောက်လို့ရနေပြီ၊ စောစောကတောင် ရေထချိုးလိုက်သေးတယ်'

'တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ဆေးရောလိမ်းသေးလား'

'မနက်ကတော့ ဒေါ်လေး ဈေးမသွားခင် လိမ်းပေးသွားတယ်၊ ရေချိုးပြီးတော့ မလိမ်းရသေးဘူး'

'ဟုတ်လား၊ လက်ကနာသေးလား'

'အင်း နဲနဲနာသေးတယ်၊ တွေ့လား အဆစ်က နဲနဲယောင်နေတာ' ယောင်နေသော လက်ကောက်ဝတ်ကို လက်ညိုးထိုးပြသည်။

လက်ကို အသာ ဆွဲကိုင်ရင်း ယောင်နေသော လက်ဆစ်ကလေးကို ဖိကြည့်တော့

'အ ကိုထွေး' နာသယောင်ယောင် အသံလေးထွက်လာသည်။ လက်ကို မသိမသာ ကျွန်တော့်ပေါင်ပေါ်အသာချထားလိုက်သည်။

'တင်ပါးရော ဘယ်လိုလဲ'

'တင်ပါးကတော့ အခုမှ တော်တော်ညိုလာတယ် ကိုထွေး၊ နာတော့ ဒီလောက်မနာတော့ပါဘူး'

'ဟုတ်လား၊ ပြစမ်းပါအုံး၊ ကြည့်ရအောင်'

'အာ ကိုထွေးကလဲ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ'

'ဟ သီတာကလဲ၊ မကြည့်လို့ ကိုထွေးက သီတာဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်သိမလဲ၊ တော်ကြာ အသားတွေ ဘာတွေကြေမှ ပိုဆိုးနေအုံးမယ်'

'သီတာ ရှက်တယ် ကိုထွေးရယ်၊ မကြည့်ပါနဲ့နော်' ပြောသာပြောရသည်။ ညက ကိုထွေးနဲ့ စိတ်ကူးကို ပြန်စဉ်းမိပြီး စိတ်က အလိုလို လိုက်လျှောချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

'ရှက်မနေပါနဲ့ သီတာရာ၊ ကိုထွေးက မမြင်ဘူးတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံးတွေ့ပြီးသားဘဲ၊ ကဲ ကဲ ဒီဘက်လှဲ့'

ပြောရင်း သီတာကိုယ်လုံးလေးကို အသာ ကျွန်တော့်ဘက် ဆွဲလှဲ့လိုက်သည်၊ နာနေသော တင်ပါးက အပေါ်ဘက်ရောက်လာတော့ လွှမ်းခြုံထားသော စောင်ပါးလေးကို အသာခွါချလိုက်သည်။
'အို ကိုထွေကလဲ၊ သီတာရှက်ပါတယ်' ပြောရင်း ပေါင်ပေါ်ရောက်နေသော လက်တဖက်က ကျွန်တော့်ပေါင်ကို တင်းတင်းဆုတ်ကိုင်လာသည်။
ကျွန်တော်လဲ ခပ်လျှော့လျှော့ လေးဖြစ်နေသော ထမီကို အသာဖြေပြီး တင်ပါးပေါ်အောင် အသာလျှော ချလိုက်တဲ့အခါမတော့ ညိုနေသော ဒါဏ်ရာလေးကိုတွေ့လိုက်ရပါသည်။
'ဟုတ်သားပဲ အတော်ညိုနေတာဘဲ၊ အသားများကြေသွားသလားမသိဘူး'
'အသားကြေသွားရင် ဘာဖြစ်တတ်လဲဟင် ကိုထွေး'
'အသားကြေသွားရင် ပုတ်ပြီး အထဲမှာ ပြည်တွေဘာတွေ တည်လာတာပေါ့၊ အဲဒါဆို ခွဲစိတ်ပြီး ပြည်ထုတ်ရမယ်'
'ဟုတ်လား ကိုထွေး၊ အဲဒီလိုဖြစ်ရင်တော့ ဒုက္ခပါဘဲ'
'အဲဒီလိုတော့ မဖြစ်တန်ကောင်းပါဘူး၊ ကိုထွေးစမ်းကြည့်အုံးမယ်' ပြောပြီး ညိုနေသော တင်ပါးကို အသာပွတ်ပေး နေမိသည်။
'နာလား သီတာ'
'ဟင်အင်း မနာဘူး ကိုထွေး' ကျွန်မလဲ ကိုထွေးပွတ်ပေးတာ ခံရင်း နာတာ သတိမရတဲ့ အပြင် စိတ်ထဲ သာယာ သလိုလို ရှိလာပြီး ကိုထွေးပေါင်ကိုသာ ဆုတ်ကိုင်ထားမိပါတော့သည်။
ကျွန်တော်လဲ တင်ပါးလေးကို ပွတ်ပေးရင်း လက်က တဖြေးဖြေး အောက်သို့ဆင်းလာကာ ပေါင်ရင်း ပိုင်း ကိုလည်းကောင်း၊ တဖြေးဖြေး အပေါ်ပြန်တက်သွားကာ ခါးစပ်နားထိ လည်းကောင်း၊ ဒါဏ်ရာတဝိုက် ပွတ်သပ်ပေးရင်း သီတာ အခြေအနေကို အကဲခတ်နေမိသည်။
'အင်း အင်း ကိုထွေးရာ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ' ကျွန်မလဲ ညက ကိုယ့်ဖာသာ ကိုယ်ပွတ်ကစားတဲ့ အရသာ ကိုပြန်စဉ်းစားမိပြီး ပါးစပ်ကပါ ညီးသံလေး ထွက်လာပါတော့သည်။ လူကလဲ တစောင်း၏အိပ်နေရာက ပက်လက်လှန် လှဲချလိုက်ပါတော့သည်။ ကိုထွေးကို မကြည့်ရဲတဲ့ စိတ်ကြောင့် မျက်စိကို ဖွဖွလေး ပိတ်ထား လိုက်ပါတော့သည်။
ကျွန်တော်လဲ သီတာ့ဆီမှ အခြေအနေ ကောင်းမှုကိုတွေ့တာကြောင့် ပိုမို အတင့်ရဲလာကာ ဝမ်းဘိုက် သားလေးကို ပွတ်ပေးရာမှ တဖြေးဖြေး ဆီးခုံစပ်ဆီသို့ ဆင်းလာပါတော့သည်။ သီတာ၏ရဲ့ ခြေထောက်နှစ် ချောင်းဟာလဲ မသိမသာလေး ကားလာကာ ကျွန်တော့် ပေါင်ကို ပိုမို တင်းတင်းဆုတ်ကိုင်လာပါတော့သည်။
ဆီးခုံစပ်လေးကိုပွတ်ပေးရင်း ကျွန်တော်လဲ အသာငုံကာ သီတာ နဖူးပြင်လေးကို နမ်းရှိုက်လိုက်ပါ သည်။
'အို' အိုဆိုတဲ့ အသံလေးထွက်လာပြီး နောက်ထပ်ဘာသံမှ မကြားရတော့ အတင့်ရဲလာပြီး နဖူးမှတဆင့် ပါးပြင် ဆီသို့ အနမ်းက ကူးစက်သွားပါတော့သည်၊ လက်ကလဲ ဆီးခုံလေးကို ပွတ်ပေးနေရာက ပေါင်ကြားဆီသို့ လျှော ဆင်းသွားပါတော့သည်။
'အို့' လက်က ပေါင်ကြာက စောက်ဖုတ်လေးကို အုပ်ကိုင်မိတဲ့ အခါမတော့ သီတာ့ထံမှ အို့ ဆိုသော အသံလေးနဲ့ အတူ ပေါင်နှစ်ချောင်းက စေ့လာကာ ကျွန်တော့လက်ကို ညှပ်ထားလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်လဲ ဘာမှဆက်မ လှုတ်ရှားသေးဘဲ သူညှပ်ထားသလိုဘဲ အသာငြိမ်နေလိုက်ကာ ပါးပြင်လေးကို နမ်းနေရာမှ သီတာရဲ့ အောက် နှုတ်ခမ်းလေးကို စုတ်ယူလိုက်ပါတော့သည်။
နှုတ်ခမ်းလေးကို အသာစုတ်ယင်း နှုတ်ခမ်းအတွင်းသားလေးကို လျှာဖျားလေးဖြင့် အသာပွတ်ကစားနေ မိပါတော့သည်။ နဂိုကမှ ထောင်ချင်နေသော ကျွန်တော့် လီးကြီးမှာ အခုမှ ပိုမို ထောင်လာပြီး လုံချည်အောက် မှာ မာန်ပြင်းနေပါတော့သည်။ လက်တဖက်က ကျွန်တော့်ပေါင်ကို ဆုတ်ကိုင်ထားသော သီတာလက်ကို အသာ မ ယူပြီး မာန်ထောင်နေသော ကျွန်တော့်လီးပေါ်တင်ပေးလိုက်ပါသည်။
အထက်အောက်နှုတ်ခမ်းလေးများကို တလှဲ့ဆီ စုတ်ကစား နေရင်း ခဏနေတော့ ကျွန်တော့်လက်ကို ညှပ်ထားသော သီတာ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းဟာ တဖြေးဖြေး အားပျော့လာကာ မသိမသာလေး ပြန်ကားလာပါတော့ သည်။ အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော်လဲ သီတာရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးကို အသာအယာ ပွတ်ပေးမိနေမိပါတော့သည်။
'အင်း အင်း အင်း' သီတာ့ထံမှ တိုးတိုး ငြီးညူသံလေးများထွက်လာပြီး ကျွန်တော်လဲ နှုတ်ခမ်းကို စုတ်နမ်းနေရာ ကအသာရပ်ကာ ကိုယ်ကို အသာပြန်မတ်ရင်း လက်တဖက်က သီတာ့ရင်စေ့အင်္ကျီ ကြယ်သီးများကို စတင်ဖြုတ်

ပေးနေပါတော့သည်။ လက်က သီတာ့ စောက်ဖုတ်လေးကို ပွတ်ပေးနေရာကနေ ကျွန်တော့် လက်ခလယ်လေးက အကွဲကြောင်းလေးထဲ အသာအယာ တိုးဝင်သွားပါသည်။

အစေ့လေးကို ကျွန်တော့်လက်ချောင်းလေးက အသာထိမိသွားတဲ့အခါမတော့ သီတာ့ ကိုယ်က လူးလွန့်လူတ်ရှားလာပြီး ကျွန်တော့် လီးနဲ့ ထိနေတဲ့ သူ့လက်က ကျွန်တော့် လီးချောင်းကို ဆုတ်ကိုင်လာပါတော့သည်။

ကြယ်သီးအားလုံးပြုတ်သွားတဲ့အခါမတော့ အတွင်းက ဘရာစီယာလေး ပေါ်လာပါတော့တယ်၊ ဘရာစီယာလေးကို အသာဆွဲလှန်လိုက်တဲ့ အခါမတော့ လုံးကျစ်နေတဲ့ ရင်သားဝင်းဝင်းလေးဟာ ကျွန်တော့်မျက်စေ့ရှေ့ကိုရောက်လာပါတော့တယ်။ ဘာမှစဉ်းစား မနေတော့ဘဲ အားနေသော လက်တဖက်က လုံးဝန်းနေတဲ့ ရင်သားလေး ကို အသာ ဆုတ်ကိုင်လိုက်ပါတော့တယ်။

နူးညံ့လှတဲ့ အထိအတွေ့က ဘာနဲ့မှ နှိုင်းယှဉ်လို့မရအောင် ဖြစ်နေတာမို့ အသာဆုတ်နယ်ရင်း အားနေတဲ့ နောက်တဖက်ကို အသာ ငုံ့စို့လိုက်ပါတော့တယ်။

'အိုး အင်း အင်း အ အင်း အား အင်း အင်း ' သီတာလဲ အရသာတွေ အထွဋ်အထိပ်ကို ရောက်လာလို့လား မသိ တိုးတီး ညီးညူသံတွေဟာ မရပ်မနား ထွက်လာပါတော့တယ်။ လက်ကလဲ ကျွန်တော့်လီးကို တင်းတထက်တင်းတင်း ဆုတ်ကိုင်လာပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်လဲ မနေနိုင်တော့ဘဲ ဆုတ်နယ်နေသော လက်ကို အသာရပ်ကာ လုံချည်ကို လျှောချလိုက်ပြီး သီတာ့ကို ဂွင်းတိုက်သလို ကစားစေလိုက်ပါသည်။ သီတာလဲ ကျွန်တော်ပြပေးသလို တင်းတင်းဆုတ်ကာ အဆက်မပြတ် ဂွင်းတိုက်ပေးနေပါတော့သည်။

စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းထဲ တိုးဝင်နေတဲ့လက်က စောက်စေ့လေးကို ပွတ်ချေနေသလို ပါးစပ်ကလဲ နို့သီးခေါင်းလေးကို မနားတမ်း စို့နေပြီး လက်တဖက်က ကျန်နေတဲ့ နို့အုံလေးကို ပွတ်သပ်ဆုတ်နယ် ပေးနေတော့ သီတာလဲ ပါးစပ်က မနားတမ်း ညီးညူရင်း ကိုယ်ကို ကော့ကာ တွန့်ကာ ဖီလင်တက်သထက်တက်လာသလို လက်ကလဲ ကျွန်တော့လီးကို အတင်းဆုတ်ရင်း မနားတမ်း ဂွင်းထုပေးနေပါတော့သည်။

အတော်လေးကြာတော့ သီတာခမျာ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ကော့ကော့တက်လာပြီး ပါးစပ်မှ 'အင့် အင့်' လို့ ညီးကာ အကြောများ တင်းနေရာက တဖြေးဖြေး ပျော့ကျလာပါတော့သည်။ ဂွင်ထုနေသော လက်မှာလည်း တဖြေးဖြေး ရပ်ဆိုင်းသွားပါတော့သည်။ အင်း သီတာတော့ အရသာ အထွဋ်အထိပ်ရောက်သွားဟန်တူပါသည်။

ကျွန်တော်လဲ သီတာဆန္ဒပြည့်သွားသည်ကို သဘောပေါက်သွားတော့ သီတာ့အား အသာလှဲချကာ သီတာ့ ကိုယ်လုံးလေးကို တင်းတင်းလေး ဖက်ထားလိုက်ပါတော့သည်။